

РЕШЕНИЕ

№ 8112

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **161** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

[фирма], представлявано от управителя Д. Д., обжалва решение от 02.11.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22 състав, постановено по н.а.х.д. № 8991/2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2304066/13.01.2012 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област” – С., налагащо на касатора имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ. Твърденията в жалбата са свързани с касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Ответникът не взема участие в касационното производство и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за правилност на оспореното решение.

Касационната жалба, подадена в срок, основателна. Атакуваното решение е засегнато от касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

Дружеството е санкционирано за нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ урежда писмена форма за действителност на трудовия договор. В КТ, регулиращ трудовите отношения между работник или служител и работодател, както и други отношения, непосредствено свързани с тях,

липсва легално и изрично определение на понятието „трудов договор”. Чл. 1, ал. 2 от КТ въвежда императивно задължение отношенията по предоставяне на работната сила да се уреждат само като трудови правоотношения. С чл. 66 от КТ са въведени специални изисквания по отношение съдържанието на трудовите договори. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ срочен трудов договор се сключва за определен срок или до завършване на определена работа. От друга страна, разпоредбите на чл. 258-269 от ЗЗД регламентират правилата на договора за изработка, както и отношенията между изпълнител и възложител по такъв договор. Разликата между двата вида договори е във вида на престацията.

Фактическите изводи на съда не са формирани при спазване правилата на чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК и след събиране и проверка на всички необходими и относими доказателства. Въззивният съд е разпитал като свидетел единствено актосъставителят, като не е проявил процесуална активност да събере по свой почин гласни доказателствени средства чрез разпит на О. П., който е страна по сключения с дружеството граждански договор. По този начин би било изпълнено и процесуалното задължение на съда за пълно и всестранно изясняване на фактите от предмета на доказване. Доказателствата по въззивното дело не обосновават по еднозначен начин заключението относно дължимостта на уреждането на правоотношението като трудово. Показанията на изпълнителя на работата биха допринесли за правилното определяне на действителното съдържание на отношенията между страните.

Б. по съществува си е изводът на съда, обуславящ преценката за предоставянето на работна сила и трудовият характер на правоотношението. Той е изведен на основата на декларацията на лицето, на която се е позовал контролният орган. Естеството на поетото с гражданския договор задължение – изработка на метална конструкция, възли и детайли с материали, консумативи, машини и съоръжения на възложителя, предполага, че мястото на изпълнение на работата следва да е в цеха за метални конструкции на фирмата и то в рамките на установеното работно време. От друга страна, присъствието на О. П. в предприятието в деня на проверката от контролните органи не води по необходимост до заключението, че той е полагал труд като шлосер. Не е изследван и въпросът дали в момента на проверката лицето е бил изпълнител по сключения граждански договор (по същество договор за изработка) и дали уговорените от страните права и задължения изключват квалификацията на възникналото от него правоотношение като трудово. По делото липсват и данни относно обстоятелството към датата на проверката бил ли е съставен протокол, удостоверяващ извършването на възложената работа по гражданския договор. Предвид на забраната за фактически установявания в касационното производство – чл. 220 от АПК, констатираните нарушения следва да бъдат отстранени от първостепенния съд.

Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, Административен съд София - град, XIII^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 02.11.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22 състав по НАХ дело № 8991/2012 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: